

Madame de La Fayette: Kneginja Klevska, 1678. (Janko Kos, Sto romanov)

- Avtorica ni imela dela za roma, bolj za spomine
- danes nedvomno roman
- prvi veliki fr. r, prvi moderni psihološki r
- r – formalna + vsebinska opredelitev (prikazuje čl' svet, kaže vsakdanje Ž, motiv: spor med junakovo čustvenostjo in stvarnim svetom, spor se izteče tragično/komično/s kompromisom)
- popisuje dvorsko plemiški svet svojega časa
- konflikt med idealnim in stvarnim se razreši z odpovedjo, s smrtjo
- neuresničena ljubezen med Klevsko in vojvodo Nemourskim
- svet religije, transcendence nima odločilne vloge
- roman izšel anonimno, sama zatrjevala, da ni avtorica
- r je bil zanjo nekaj izmišljenega, fiktivnega, o nečem, kar je v stvarnosti nedosegljivo
- uporabljala oznako histoire = zgodba, povest, zgodovina
- Huet napiše uvodno razpravo k romanu: govori o heroično galantnih r (obdobje stare perz, gr, turške zg, zg junaki opravljali junaštva, ki ni nujno, da so se zgodila, lj je javni ritual)
- pojavi se lj trikotnik: junakinja, ljubimec, mož
- zg popisi, kronike, nekaj zg oseb, osrednji del zgodbe pa je izmišljen
- junaki imajo popolnoma verjeten značaj
- v noveli Knjeginja de Montpensier je zgradila shemo, okvir, vse skupaj osmislila šele v Klevski
- Grofica de Tende: junakinja se poroči z grofom Tenskim, toda on ima ljubico, tudi sama se zaljubi v kneza Navarskega □ zakonolom (zanosi z ljubimcem, on pade v vojni, pove možu, on odlaša z odločitvijo, junakinja pa ob porodu skupaj z otrokom umre)
- začela pisati 1672, pomagal (idejno, stilno) Rochefoucauld, s katerim je takrat živela
- uporabila številne kronike o opisu dvora 16. stol.
- obe osebi (Klevska in Nemourski) sta zg osebi, vendar je bil knez Klevski neznatna oseba, zato je vse o njem literarna domišljija
- ga. Chartres in njena hčerka, gdč. Chartres, ki postane Klevska, sta izmišljeni
- spet trikotnik, ljubimca se skrivata, prikrivata čustva, nehote zbudjata ljubosumnost pri možu
- žena prizna možu prešuštvu, ne pride do zakonoloma, ker junakinja beži pred njim, na koncu umre mož, Klevska ostane sama, Nemourski jo pozabi v lj do drugih
- junaki so idealizirani
- vplivi Corneilla, Pascala, racina, Descartesa
- dva svetova: objektivni, zunanji svet na dvoru + subjektivnost Klevske, svoj notranji jaz mora skrivati pred drugimi
- spoj obeh svetov: ko se izpove možu, ko se predaja v paviljonu lj sanjarijam ob naslikani podobi N., on pa jo skrit v grmovju opazuje
- svet Klevske se izkaže za tragičnega: subjektivna in objektivna plat človeškega sveta ne moreta postati eno
- tudi subjektivni svet razcepljen: izbrati mora med lj nagnjenjem in krepostjo
- Klevska odklanja možnost lj, ker hoče vse ali nič – noče lj, ki bi jo ogrožala ljubosumnost, nezvestoba
- Klevska želi absolutno lj, roman pa pokaže, da to ni mogoče